

Billie Holiday – Icon Love Songs (2011)

01 – *Crazy He Calls Me* 02 – *Them There Eyes* 03 – *You're My Thrill* [play](#) 04 – *It Had To Be You* 05 – *Come Rain Or Come Shine* 06 – *Nice Work If You Can Get It* 07 – *Everything I Have Is Yours* 08 – *Cheek to Cheek* 09 – *I Didn't Know What Time It Was* 10 – *Embraceable You* [play](#)
11 – *Our Love Is Here To Stay* 12 – *All The Way*

As part of the "Love Songs" subcategory of its discount-priced Icon series of compilations, Universal Music Group issues this Billie Holiday CD, collecting 12 tracks from the latter part of her career, originally recorded for Decca (Tracks 1-3, produced by Milt Gabler), Verve (Tracks 4-11, produced by Norman Granz), and MGM (Track 12, produced by Ray Ellis). The Gabler recordings find Holiday fronting a string orchestra; Granz has her record standards by the likes of Arlen, Berlin, and Gershwin before a small jazz ensemble; and Ellis returns her to a string arrangement for a reading of the Frank Sinatra hit "All the Way." Of course, Holiday's voice betrays some wear and tear at this point in her career, more so as the album goes on, but she makes up for it with her idiosyncratic phrasing and surprising note choices, and the backings, whether orchestral or jazzy, are sympathetic. Most of the songs Holiday recorded in her career could be described as "love songs," so this is really just a sampler of her later years, but a reasonable one. ---William Ruhlmann, allmusic.com

Before Billie Holiday, pop and jazz vocalists were actors, emoting their songs from an imaginative perspective. Only the blues valued singers who sang as if they'd lived the trials and tribulations of their lyrics. Holiday changed all that, marshalling a memorable amalgam of infallible technique, indubitable spirit, and what would come to be called "soul". Born in

Baltimore in the 1910s, she caught early breaks with Benny Goodman, Count Basie, and Artie Shaw in the 30s, and by 1941, she'd arrived in full force with her own composition "God Bless the Child". Peppered by drug problems, jail time, failed marriages, and heart trouble, Holiday's personal life was anything but enviable, but the catalogue of music she left is essential in the whole, bolstered regularly by huge reissues, film portrayals like 1972's *Lady Sings the Blues* (starring Diana Ross as Holiday), and an enduring cult of personality. ---soundunwound.com

Billie Holiday, właściwie Elinore Harris (ur. 7 kwietnia 1915 w Filadelfii, zm. 17 lipca 1959 w Nowym Jorku) – amerykańska śpiewaczka jazzowa; przedstawicielka "miejskiej", swingowej odmiany wokalistyki jazzowej. Przez Lestera Younga, lojalnego przyjaciela i partnera muzycznego, nazywana także Lady Day. Utwory, do których napisała teksty – m.in. "God Bless the Child", "Don't Explain" i "Lady Sings the Blues" – na przestrzeni lat stały się jazzowymi klasykami.

Kiedy się urodziła, jej matka, Sadie Fagan, miała 13 lat, a ojciec, Clarence Holiday – 15. W wieku 10 lat przyznała się, że została zgwałcona. W 1926 dostała się do katolickiego domu poprawczego, z którego później uciekła. Po przeprowadzce wraz z matką do Nowego Jorku, dostała pracę jako wokalistka w jednym z klubów Harlemu, co spowodowało, że zaczęła poświęcać muzyce coraz więcej uwagi. W 1933 została dostrzeżona przez Johna Hammonda, który pomógł jej w nagraniu pierwszych utworów. Od 1935 współpracowała z grupą Teddy'ego Wilsona, w 1937 została wokalistką big bandu Counta Basiego, a w 1938 dołączyła do grupy Artiego Shawa. W międzyczasie śpiewała też u boku takich artystów jak: Ben Webster, Johnny Hodges, Bunny Berigan, Roy Eldridge i Lester Young.

W roku 1943 została wybrana w ankiecie magazynu *Esquire* "najlepszą wokalistką", przed Mildred Bailey i Ellą Fitzgerald. Uzależnienie od alkoholu i narkotyków stały się przyczyną narastających kłopotów zdrowotnych. Była również kilkakrotnie aresztowana za posiadanie narkotyków, a wyrok za ich zażywanie łączył się także z odebraniem pozwolenia na występy na żywo. W maju 1958 roku trafiła do szpitala z powodu dolegliwości serca i marskości wątroby, która stała się również przyczyną jej śmierci 17 lipca 1959. Była osobą biseksualną. Billie Holiday nagrała ponad 350 płyt, w tym około 70 z Teddym Wilsonem i Lesterem Youngiem. Spopularyzowała pieśń *Strange Fruit*, protest przeciwko dyskryminacji rasowej mówiący o ciele zlinczowanego murzyna zwisającym z drzewa. W 2000 Billie Holiday została wprowadzona do Rock and Roll Hall of Fame.

download: [uploaded](#) [yandex](#) [4shared](#) [mediafire](#) [solidfiles](#) [mega](#) [filecloudio](#) [anonfiles](#)
[oboom](#)

[back](#)